

RAMÓN XIRAU

Lletra

(Record de Vermeer)

Brilla suau l'espai del rostre
daurats cabells
els ulls, els ulls no es veuen
certament miren
trista ristor –sorpresa?–

Oberta la finestra et repeteix
i no veuen els teus ulls
llegeixen, sí, paraules invisibles–
–poc visibles?
la lletra miren i no miren

El coll tot blanc
a la vora del verd
dauradament verd
és la tarda potser ja tard la tarda

Què mires i què veus si mires
amb els ulls invisibles
ulls absents?
Més bé la tarda, anunci del desig
suau i molt suau el camp el camp
camp verd verdíssim de la tarda. –

Març 2003

Carta

(Reuerdo de Vermeer)

Suave brilla el espacio del rostro
cabellos dorados
los ojos, los ojos no se distinguen
miran de cierto
triste risteza –¿sorpresa?–

La ventana, abierta, te repite
y tus ojos no ven
leen, sí, palabras invisibles–
–¿poco visibles?
miran la carta y no miran

El cuello albo del todo
junto al verde
doradamente verde
es la tarde ya tarde quizá la tarde

¿Qué miras y qué ves si miras
con los ojos invisibles
ausentes ojos?
La tarde más bien, augurio del deseo
suave y muy suave el campo el campo
verde verdísimo campo de la tarde. –

Marzo 2003

– Traducción de Juan Puig